

มหาวิทยาลัยไอจะโนะมีสึและฉัน

เพชรไพลิน จินดา (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์)

ฉันค่อนข้างจะแตกต่างกับคนอื่น เพราะฉันเป็นคนที่ไม่ได้อยากมาเรียนต่อที่ประเทศญี่ปุ่น สาเหตุก็คงเป็นเพราะฉันไม่เคยใช้ชีวิตคนเดียว นอกจากนี้ไปแล้วจะเจอคนแบบไหนก็ไม่รู้ ดังนั้นตอนที่ฉันมาญี่ปุ่นความรู้สึกของฉันจึงเต็มไปด้วย “ความกังวล” มากกว่า “ความตื่นเต้น” เสียซะอีก

การใช้ชีวิตคนเดียวเป็นเรื่องที่ลำบากมากสำหรับฉัน

โดยเฉพาะการทำอาหาร ตอนมาแรกๆฉันทำอาหารพลาดบ่อยมาก

เพราะตอนอยู่ไทยฉันไม่เคยทำ แต่พอฉันได้รู้จักกับแอป “cookpad”

ที่สอนทำอาหาร ฉันก็เห็นแสงสว่างแห่งความหวังขึ้นมา อาหารของฉันเริ่มมีรสชาติ

และตอนนี้ฉันค่อนข้างภูมิใจในฝีมือจนอยากให้ทุกคนได้ลองชิมอาหารของฉันมากเลยคะ

cookpad

ありがとう!❤️

เรื่องเรียนก็สนุกสุดๆ แถมมีวิชาที่น่าสนใจเต็มไปหมด

ฉันรู้สึกสนุกมากที่ได้แลกเปลี่ยนความเห็นกับเพื่อนๆจากประเทศต่างๆ

เพราะจะทำให้ฉันมีมุมมองที่กว้างขึ้นมากกว่าเดิม

นอกจากนี้อาจารย์แต่ละท่านก็ใจดีและคอยสนับสนุนและให้กำลังใจฉันเสมอ ฉันรู้สึกซาบซึ้งมากๆเลยคะ

พอมาเรียนที่นี่ ฉันก็ได้เจอกับเพื่อนจากประเทศต่างๆ นอกจากจะเจอกันในชั้นเรียนแล้ว เรายังไปเที่ยว
ไปกินของอร่อยในที่ต่างๆ หลังเลิกเรียนด้วยกันด้วย พอคิดว่ากลับไทยแล้ว
ฉันคงไม่มีโอกาสมากินมาเมาท์กับเพื่อนๆอีก ก็ทำชั้นซึ่ม
แต่ฉันเชื่อว่าทุกเหตุการณ์จะกลายเป็นความทรงจำของฉัน และฉันจะไม่มีวันลืม

ตอนที่ฉันมาที่นี่ตอนแรกๆ ฉันรู้สึกไม่คุ้นชินจนร้องไห้ครั้งแล้วครั้งเล่า
แต่ตอนนี้ฉันกลับรู้สึกสนุกสนานซึ่ดจนไม่อยากจะกลับประเทศเสียซะงั้น
แต่ฉันเชื่อว่าทั้งหมดเกิดขึ้นก็เพราะฉันโตขึ้นมากกว่าแต่ก่อนนั่นเอง ประสบการณ์ต่างๆ
เป็นสิ่งที่ไม่มีเขียนไว้ในหนังสือเรียน ถ้าเราอยากสัมผัสก็ต้องลงมือด้วยตนเอง
ซึ่งโอะจะได้เปิดโอกาสให้ฉันได้สัมผัสประสบการณ์มากมายจริงๆ ฉันจึงคิดว่า ฉันคิดไม่ผิดจริงๆ ที่เลือกที่นี่คะ